

Resolució 717/2021, de 30 de juliol**Número d'expedient de la Reclamació:** 528/2021**Administració reclamada:** Departament d'Interior**Informació reclamada:** Diversa sobre desnonaments.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: L'opció permesa per l'article 34.8 LTAIPBG es distingeix per dos elements essencials: l'estimació de la sol·licitud, per una banda, i l'accés efectiu (bé sigui amb la remissió al lloc on es publica, bé mitjançant el seu lliurament) de la informació sol·licitada. En aquest cas s'estima la sol·licitud, certament, però no es facilita tota la informació sol·licitada. Estem, per tant, davant d'un mal ús de la comunicació regulada per l'article 34.8 LTAIPBG. Si aquesta comunicació no facilita tota la informació sol·licitada (i estimada), infringeix l'article 34.8 LTAIPBG. Per una altra banda, l'article 36.1 LTAIPBG estableix que "si una sol·licitud és estimada totalment o parcialment, l'òrgan competent ha de subministrar la informació a l'interessat, en el format en què l'hagi demanada, en el termini de trenta dies". Amb l'estimació de la sol·licitud, és la pròpia Administració que l'estima la que s'obliga a sí mateixa a facilitar a la persona reclamant la informació estimada, i a fer-ho en el termini de trenta dies (termini que ha vençut el 28 de juny de 2021). Si no ho fa, com passa en aquest cas, infringeix el principi general del dret de vinculació de l'Administració als seus propis actes, essencial per garantir la seguretat jurídica. Si el Departament d'Interior considerava que no podia facilitar tota la informació sol·licitada, havia de fer, no la comunicació regulada per l'article 34.8 LTAIPBG, sinó una resolució que fonamentés jurídicament la part d'informació que no era possible de facilitar a la persona reclamant. La comunicació del 34.8 LTAIPBG està únicament legitimada per facilitar tota la informació sol·licitada; si és necessari no lliurar part de la informació sol·licitada, llavors cal una resolució formal. Malgrat la seva manca de capacitat jurídica per poder fer-ho, la comunicació intenta justificar part de la denegació d'informació a la persona reclamant. Els arguments emprats són els següents: "no és una dada que consti de forma automatitzada", "no es poden lliurar perquè provenen de requeriments judicials" i "no hi ha actualment cap manera de relacionar-les amb procediments de la base de dades de la PG-ME, fet que no permet la seva explotació". L'LTAIPBG únicament contempla dos tipus de causes que poden justificar denegar l'accés a informació pública: la concurrència d'algun dels límits regulats pels articles 21 a 24 LTAIPBG o la concurrència d'alguna de les causes d'inadmissibilitat de l'article 29 LTAIPBG. L'article 20.1 LTAIPBG és molt clar en aquest sentit: "El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis". No hi ha cap llei (i, si n'hi ha alguna, no és invocada pel Departament) que permeti denegar o restringir informació pública sobre la base de les raons exposades més amunt.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Periodista. Policia. Desnonaments. Denúncies. Sancions. Serveis Socials. Reclamació contra lliurament parcial de la informació. Manca de col·laboració de l'Administració. Comunicació de la informació. Estimació de la sol·licitud. Causes d'inadmissibilitat.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 7 de juny de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 528/2021, presentada per una periodista contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 d'abril de 2021 la periodista reclamant demana al Departament d'Interior: “- En quants desnonaments ha intervingut el cos de Mossos d'Esquadra i la BRIMO i quants agents hi han intervingut en cada cas des del 2017 fins a l'actualitat. - Quantes denúncies contra persones s'han interposat per part dels agents en el marc d'un desnonament, contra quantes persones i quantes identificacions s'han produït des del 2017 fins a l'actualitat. Tipus de conducta denunciada en cada cas i estat del procediment. - Quantes sancions de la llei mordassa s'han realitzat en el marc d'un desnonament des del 2017 fins a l'actualitat. Tipus de conducta sancionada en cada cas i estat del procediment. - Quantes vegades s'han activat els serveis socials per atendre persones desnonades des del 2017 fins a l'actualitat”.
3. El 14 de maig de 2021 el Gabinet Tècnic del Departament d'Interior trameta a la persona reclamant la següent comunicació, en resposta a la sol·licitud anterior: “L'article 34.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix que si s'estima la sol·licitud d'accés a la informació pública i no s'ha produït oposició de tercers, la resolució estimatòria pot ésser substituïda per una comunicació, per la qual s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació, o bé se li poden facilitar les dades directament. D'acord amb l'anterior, i segons la informació facilitada per la Direcció General de la Policia, us fem arribar, en un document adjunt en format full de càlcul, les dades de totes les identificacions per ordre judicial de desnonament (primera pestanya) i tots els requeriments judicials de desnonament realitzats per la PG-ME. Respecte a les actuacions efectuades per la Brigada Mòbil o d'altres unitats no és una dada que consti de forma automatitzada. Les dades sobre possibles denúncies realitzades per desnonaments i d'activacions dels serveis socials per atendre persones desnonades, no es poden lliurar perquè provenen de requeriments judicials, i no hi ha actualment cap manera de relacionar-les amb procediments de la base de dades de la PG-ME, fet que no permet la seva explotació”.
4. La Reclamació presentada el 7 de juny de 2021 indica el següent: “En data 14 de maig de 2021, el Departament d'Interior va comunicar que estimava la sol·licitud, i va oferir en un document en format full de càlcul les dades de totes les identificacions per ordre judicial de desnonament i tots els requeriments judicials de desnonament realitzats pels Mossos d'Esquadra. Respecte a les actuacions efectuades per la Brigada Mòbil, segons la comunicació, “no és una dada que consti de

forma automatitzada". Així mateix, segons Interior, "les dades sobre possibles denúncies realitzades per desnonaments i d'activacions dels serveis socials per atendre persones desnonades no es poden lliurar perquè provenen de requeriments judicials, i no hi ha actualment cap manera de relacionar-les amb procediments de la base de dades de la PG-ME, fet que no permet la seva explotació". El motiu d'aquest document és presentar recurs davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), en considerar que la resolució del departament d'Interior, si bé ha donat un accés parcial a la informació, no ha facilitat totes les dades sol·licitades. El recurs es fonamenta en els següents punts: 1) Segons l'article 2 del Títol I de la Llei 19/2014 de transparència, ha de ser considerat informació pública "la informació elaborada per l'administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat". 2) En relació amb l'actuació de la Brigada Mòbil, resulta evident que el cos de Mossos d'Esquadra disposa de la informació sobre en quines ocasions ha actuat aquesta unitat en el marc d'un desnonament. L'article 19 de la Llei 19/2014 estableix que "les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública". El fet que la participació de la Brigada Mòbil en desnonaments no sigui una dada que consti de forma automatitzada no eximeix al departament d'Interior de sistematitzar-la i facilitar-la en el cas que se'n sol·liciti l'accés com a informació pública. 3) En relació amb les sancions interposades pels Mossos d'Esquadra en el marc de l'aplicació de la Llei de Seguretat Ciutadana, la comunicació del departament d'Interior ignora la petició i no facilita la informació. Tanmateix, resulta també evident que el departament d'Interior ha de disposar de la documentació relativa al nombre de vegades que la policia catalana ha sancionat fent ús d'aquesta legislació, doncs es tracta de sancions administratives. Si no disposa de la dada de quines d'aquestes sancions s'han interposat en el marc d'un desnonament, podria facilitar la dada general de quantes sancions ha interposat fent ús d'aquesta llei durant el període de la sol·licitud, el tipus de conducta sancionada i l'estat del procediment. 4) Cal tenir en compte que l'article 21 de la llei 19/2014 estableix, en un dels límits a la informació pública, que aquest pugui afectar a la seguretat pública. Tanmateix, la comunicació del departament d'Interior en cap cas utilitza aquest argument per limitar l'accés a la informació. La qual cosa implica que, sobrepasat aquest possible escull, la resta de la informació hauria de ser sistematitzable i facilitable. 5) Així mateix, cal tenir en compte que la present sol·licitud es realitza en el marc de l'elaboració d'un reportatge periodístic, amb la qual cosa és d'especial rellevància l'aplicació del dret a la informació, un dels principis bàsics que també contempla la llei 19/2014". A la vista de l'anterior, demana a la GAIP "una resolució que garanteixi el dret d'accés a la informació pública sobre la matèria sol·licitada".

5. El 9 de juny de 2021 la GAIP demana a la persona reclamant còpia de la resolució del Departament d'Interior indicada a l'antecedent anterior, que li és facilitada el 16 del mateix mes.

6. El 17 de juny de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. No consta resposta del Departament a aquest requeriment.
7. El 17 de juny de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 6 posa de manifest que el Departament d'Interior no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració del Departament amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com posa de manifest el fonament jurídic següent, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Determinació de la informació reclamada

La informació sol·licitada i la resposta donada per la comunicació d'informació del Departament d'Interior son les indicades tot seguit, en tots els casos per al període comprès des de 2017 fins a l'actualitat:

El primer apartat de la sol·licitud demana el nombre de desnonaments en els que ha intervingut el cos de Mossos d'Esquadra i la BRIMO i nombre d'agents que hi han intervingut en cada cas. La resposta del Departament d'Interior és, per una banda, facilitar, “en un document adjunt en format full de càlcul, les dades de (...) tots els requeriments judicials de desnonament realitzats per la PG-ME”. I, per l'altra, indicar que “les actuacions efectuades per la Brigada Mòbil o d'altres unitats no és una dada que consti de forma automatitzada”. A la vista d'aquesta resposta, la persona reclamant considera que “resulta evident que el cos de Mossos d'Esquadra disposa de la informació sobre en quines ocasions ha actuat aquesta unitat en el marc d'un desnonament (...). El fet que la participació de la Brigada Mòbil en desnonaments no sigui una dada que consti de forma automatitzada no exigeix al departament d'Interior de sistematitzar-la i facilitar-la en el cas que se'n sol·liciti l'accés com a informació pública”.

El segon apartat de la sol·licitud demana el nombre de denúncies contra persones que s'han interposat per part dels agents en el marc d'un desnonament, contra quantes persones i quantes identificacions s'han produït, així com també el tipus de conducta denunciada en cada cas i l'estat del procediment. La resposta del Departament d'Interior és que “les dades sobre possibles denúncies realitzades per desnonaments (...) no es poden lliurar perquè provenen de requeriments judicials, i no hi ha actualment cap manera de relacionar-les amb procediments de la base de dades de la PG-ME, fet que no permet la seva explotació”. Per una altra banda, el Departament facilita “en un document adjunt en format full de càlcul, les dades de totes les identificacions per ordre judicial de desnonament (primera pestanya)”.

El tercer apartat de la sol·licitud demana el nombre de sancions de la llei mordassa que s'han realitzat en el marc d'un desnonament, així com també el tipus de conducta sancionada en cada cas i estat del procediment. La comunicació del Departament d'Interior no respon a aquest apartat de la sol·licitud. La persona reclamant valora aquesta manca de resposta en els termes següents: “resulta també evident que el departament d'Interior ha de disposar de la documentació relativa al nombre de vegades que la policia catalana ha sancionat fent ús d'aquesta legislació, doncs es tracta de sancions administratives. Si no disposa de la dada de quines d'aquestes sancions s'han interposat en el marc d'un desnonament, podria facilitar la dada general de quantes sancions ha interposat fent ús d'aquesta llei durant el període de la sol·licitud, el tipus de conducta sancionada i l'estat del procediment”.

El quart apartat de la sol·licitud demana el nombre de vegades que s'han activat els serveis socials per atendre persones desnonades. La resposta del Departament d'Interior és que “les dades (...) d'activacions dels serveis socials per atendre persones desnonades no es poden lliurar perquè

provenen de requeriments judicials, i no hi ha actualment cap manera de relacionar-les amb procediments de la base de dades de la PG-ME, fet que no permet la seva explotació”.

A la vista dels anteriors apartats, es pot concloure que el Departament ha facilitat part de la informació sol·licitada pel primer apartat (mancaria la del nombre d'intervencions de la BRIMO i la del nombre d'agents que han intervingut en els desnonaments del Cos de Mossos d'Esquadra i en els de la BRIMO), part de la informació sol·licitada pel segon apartat (mancaria la informació sol·licitada sobre denúncies), no contesta el tercer apartat i no facilita la informació demanada pel quart. Tenint en compte que la Reclamació demana a la GAIP “una resolució que garanteixi el dret d'accés a la informació pública sobre la matèria sol·licitada”, l'objecte de la Reclamació ve constituït pels apartats 3 i 4 de la sol·licitud i per les parts dels dos primers en relació amb les quals el Departament no ha facilitat la informació sol·licitada (nombre d'intervencions de la BRIMO, nombre d'agents que han intervingut en els desnonaments del Cos de Mossos d'Esquadra i en els de la BRIMO i informació sol·licitada sobre denúncies).

4. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació reclamada és relativa a l'actuació dels Mossos d'Esquadra, la Policia de la Generalitat. Es tracta, per tant, d'informació pública, motiu pel qual, en atenció als articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits que puguin determinar-ne la denegació. El Departament no ha invocat la concurrència de cap límit legal al dret d'accés a la informació pública i no és plausible que n'hi concorri cap, perquè únicament es demana informació numèrica de naturalesa estadística. En conseqüència, cal concloure que la persona reclamant té dret d'accés a la informació reclamada.

De fet, el Departament d'Interior estima, teòricament, la sol·licitud (així ho posa de manifest) i assegura facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada, amb referència formal a l'article 34.8 LTAIPBG. Aquest precepte estableix el següent: “Si s'estima la sol·licitud i no s'ha produït oposició de tercers, la resolució pot ésser substituïda per una comunicació per la qual s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació, o bé se li poden facilitar les dades directament”. I això és el que fa el Departament: estima la sol·licitud i substitueix la resolució per una comunicació per la qual, teòricament, facilita directament les dades sol·licitades.

El problema és que no les facilita totes, ni de bon tros. L'opció permesa per l'article 34.8 LTAIPBG es distingeix per dos elements essencials: l'estimació de la sol·licitud, per una banda, i l'accés efectiu (bé sigui amb la remissió al lloc on es publica, bé mitjançant el seu lliurament) de la informació sol·licitada. En aquest cas s'estima la sol·licitud, certament, però no es facilita tota la informació sol·licitada. Estem, per tant, davant d'un mal ús de la comunicació regulada per l'article 34.8 LTAIPBG. Si aquesta comunicació no facilita tota la informació sol·licitada (i estimada), infringeix l'article 34.8 LTAIPBG.

Per una altra banda, l'article 36.1 LTAIPBG estableix que "si una sol·licitud és estimada totalment o parcialment, l'òrgan competent ha de subministrar la informació a l'interessat, en el format en què l'hagi demanada, en el termini de trenta dies". Amb l'estimació de la sol·licitud, és la pròpia Administració que l'estima la que s'obliga a sí mateixa a facilitar a la persona reclamant la informació estimada, i a fer-ho en el termini de trenta dies (termini que ha vençut el 28 de juny de 2021). Si no ho fa, com passa en aquest cas, infringeix el principi general del dret de vinculació de l'Administració als seus propis actes, essencial per garantir la seguretat jurídica.

Si el Departament d'Interior considerava que no podia facilitar tota la informació sol·licitada, havia de fer, no la comunicació regulada per l'article 34.8 LTAIPBG, sinó una resolució que fonamentés jurídicament la part d'informació que no era possible de facilitar a la persona reclamant. La comunicació del 34.8 LTAIPBG està únicament legitimada per facilitar tota la informació sol·licitada; si és necessari no lliurar part de la informació sol·licitada, llavors cal una resolució formal.

Malgrat la seva manca de capacitat jurídica per poder fer-ho, la comunicació intenta justificar part de la denegació d'informació a la persona reclamant. Els arguments emprats són els següents: "no és una dada que consti de forma automatitzada", "no es poden lliurar perquè provenen de requeriments judicials" i "no hi ha actualment cap manera de relacionar-les amb procediments de la base de dades de la PG-ME, fet que no permet la seva explotació".

L'LTAIPBG únicament contempla dos tipus de causes que poden justificar denegar l'accés a informació pública: la concurrència d'algun dels límits regulats pels articles 21 a 24 LTAIPBG o la concurrència d'alguna de les causes d'inadmissibilitat de l'article 29 LTAIPBG. L'article 20.1 LTAIPBG és molt clar en aquest sentit: "El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis". No hi ha cap llei (i, si n'hi ha alguna, no és invocada pel Departament) que permeti denegar o restringir informació pública sobre la base de les raons exposades al paràgraf anterior. Si el Departament hagués tramitat com cal la sol·licitud és possible que hagués pogut acreditar la concurrència de la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada (o de part d'ella) i així fonamentar en base a l'article 29.1.b la inadmissibilitat de la sol·licitud (o de part d'ella); però no ho ha fet, i ara és massa tard per fer-ho, perquè les causes d'inadmissibilitat, que no es poden oposar als efectes estimatoris del silenci administratiu, únicament es poden invocar dins del mes següent a la presentació de la sol·licitud (article 64.1 del Decret 8/2021, de transparència i dret d'accés a la informació pública).

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent estimar la Reclamació, declarar el dret de la persona reclamant d'accés a tota la informació reclamada, anular la comunicació del Gabinet Tècnic del Departament d'Interior de 14 de maig de 2021 (antecedent 3), perquè no té capacitat jurídica suficient per limitar o restringir l'accés a tota la informació sol·licitada (i estimada) i requerir al Departament d'Interior perquè faciliti a la persona reclamant tota la informació reclamada.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de juliol de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació, declarar el dret de la persona reclamant d'accés a tota la informació reclamada següent, per al període des de 2017 fins a l'actualitat: Nombre de desnonaments en els que ha intervingut la BRIMO i nombre d'agents que han intervingut en els desnonaments del Cos de Mossos d'Esquadra i en els de la BRIMO; nombre de denúncies contra persones que s'han interposat per part dels agents en el marc d'un desnonament, contra quantes persones, tipus de conducta denunciada en cada cas i l'estat del procediment; nombre de sancions de la llei mordassa que s'han realitzat en el marc d'un desnonament, tipus de conducta sancionada en cada cas i estat del procediment; i nombre de vegades que s'han activat els serveis socials per atendre persones desnonades.

2. Anular la comunicació del Gabinet Tècnic del Departament d'Interior de 14 de maig de 2021 (antecedent 3), perquè no té capacitat jurídica suficient per limitar o restringir l'accés a tota la informació sol·licitada (i estimada).
3. Requerir al Departament d'Interior perquè faciliti a la persona reclamant tota la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir al Departament d'Interior a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 528/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Per substitució

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.